

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLICATION ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

ЧОТИРНАЦЯТЬ ТОЧОК КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ФІША

Всім місяців парламентарний комітет Гемілтона Фіша в Злучених Державах переводив інвестицію комуністичного руху, комуністичної пропаганди і взагалі всего того, що носить на собі комуністичну марку в Злучених Державах.

Комітет той складався з п'ятиох членів конгресу (американського парламенту): Гемілтона Фіша, як голови; Карла Дж. Бечмана, республіканця з Вест Верджинії; Едварта Ескла, демократа з Тенесі; Роберта С. Гола, демократа з Місісіпі; і Джона Е. Нелсона, республіканця з Мейну.

Цікаво, що Фіш і республіканець з Вест Верджинії у всьому погодилися з обома демократами щодо способів боротьби з комуністами й комунізмом, а республіканець Нелсон розійшовся з пропозиціями комітету, заявляючи, що нема потреби впадати в істерію.

Комітет цей мав за завдання: доказати, що Комуністична Партія Америки є організація створена й фінансована Московою, радянським урядом; що Амторг провадить в Америці комуністичну пропаганду і є посередником між Московою і американськими комуністами; що він торгує в Злучених Державах радянською пшеницею, що підкопатує ціни на американську пшеницю; що вугілля, нафта, дерево, які імпортується з СРСР до Злучених Держав, є продукуювані або руками в'язнів, або примусовою робітничою працею й тому довіз їх до американських портів повинен бути заборонений.

Всім місяців сидів над цими справами Фішів комітет і висидів 14 точок-рекомендацій до законодавчих тіл у Вашингтоні. Переглядаючи ці точки й звіт того комітету, бачимо, що нічого того, що він хотів висидити, за 8 місяців він не висидів. Висидів хіба те, що коли парламент затвердить пропозиції комітету, то комуністичну партію в Америці буде заборонено, комуністичну пресу здушено й всіх комуністів депортовано. Зрештою — це ж була найголовніша мета того комітету. Треба було тільки знайти причини, щоб це зробити.

Перше, чим лягнув комітет Фіша себе по пиці — це те, як сам він признається, він не найшов ніяких доказів, що радянське торговельне представництво Амторг провадить комуністичну пропаганду, або дає на неї гроші в Америці.

Другий ляпас комітету дістав бувший шеф ньюйорської поліції Вейлен з його "радянськими документами", якими він минулої весни хотів доказати, що Амторг фінансує комуністичну пропаганду в Америці. Ці, звичайно, підроблені "документи" були свого часу опубліковані в капіталістичній американській пресі. Не дивлячись на всі старання комітету Фіша, він примушений заявити, що йому не вдалося встановити, чи ті документи справжні, чи підроблені, або іншими словами — комітет встановив, що ці документи підроблені, але не хоче цього сказати.

Третє — комітет не доказав, що вугілля, дерево та нафта, що їх довозиться з Радянського Союзу, є продукуювані або працею в'язнів, або примусовою працею.

Що ж до самої Комуністичної Партії Америки, то хоч комітет Фіша дослідив не більше, як 12,000 "добре-стоячих" членів, зате він "випаляв", що справді в Злучених Державах є між 500 а 600 тисяч комуністів, "зорганізованих під проводом лідерів у 20 дивізій цієї країни, з головною квартирою в Нью Йорку під директивами з Москви".

"Найцінніші" матеріали проти комуністів дав комітетові Чарлс Юз, нині суддя найвищого суду Злучених Держав, у своєму меморандумі до сенату ще з 21 січня 1924 року, який обіймає 500 сторінок. В ньому "доказано", що комуністи хочуть насильно повалити уряд Злучених Держав. Юз каже, що не треба дивитися на те, що комуністів небагато, бо російських комуністів було значно менше, "лише жінка", коли вони повалили "соціалістичний уряд Керенського".

На основі цього Юзового "непідробленого документу", комітет Фіша пропонує у своїх 14-ох точках:

1. Дати більшу владу (й більше грошей) інвестиційним (детективським) бюро департаменту справедливости, збільшити число агентів (детективів) справнішими фахівцями для висліджування активности комуністів.
2. Зміцнити іміграційні закони так, щоб заборонити вступ комуністам до Злучених Держав, і негайно депортувати всіх чужинцевих комуністів.
3. Заосмотрити іміграційне бюро правами й грошми так, щоб воно могло взятися гостро за депортаційні засоби.
4. Виправити натуралізаційний закон, що забороняє он комуністам ставати горожанами.
5. Виправити натуралізаційний закон так, щоб сканцелювати комуністам горожанські права Злучених Держав.
6. Заборонити поворот до Злучених Держав тим, які відідувають СРСР щоб навчитися комуністичних доктрин.
7. Виправити поштові закони так, щоб вони заборонили пересилку поштою всіх газет, памфлетів, циркулярів і ін. друкованих чи писаних матеріалів, які проповідують революційний комунізм.
8. Виправити між стейтові торговельні закони, які забороняють б транспортацію газет, журналів, памфлетів, циркулярів і т. ін., що проповідують революційний комунізм.

якім гуманіст стоїть над доходом.

Будування організації Друзів Радянського Союзу є найкращим засобом, яким плян капіталістів можна зломити.

Робітники з кожної індустрії, кожної нації й кольору повинні бути змобілізовані в організації Друзів Радянського Союзу.

В Канаді є багато таких людей середньої класи, які, не дивлячись на своє непролетарське походження й виховання, здигувані твердолобою політикою капіталістів, затримали свої незалежні переконання, не затронені буржуазними поняттями, відносяться прихильно до справи світової революції й до життєвих досвідів СРСР. Обовязком є кож-

ного робітника приєднати ці елементи до Друзів Радянського Союзу.

Ліга Робітничої Єдності підтримати організування Друзів Радянського Союзу й дати всяку допомогу для втягнення найширших робітничих мас і симпатиків до цієї організації, щоб охороняти мирний розвиток п'ятилітки й соціалістичного будівництва СРСР і поставити величезну оборону робітничої батьківщини при системі насильства, яка може існувати тільки насильством і грабінництвом.

Секретар Всеукравої Екзекутиви Л.Р.Е.

СТРЕЛЬЦЬКА - УВОВСЬКА ЖОВТОВАКИТНА "САМОСТІЙНІСТЬ"

Візьмемо ми до недавніх подій в Галичині, до польсько-фашістської "пацифікації" й до відношення до цих подій усіх українських "самостійницьких" жовтоблакітних таборів, включаючи й УВО та його хвоста в Канаді — "стрілецькі громади".

Коли нагай польського жандарма та улана почав свій скандальний танок на спині українського селянина, коли українські читальні, просвіти, кооперативи, селянські хати почали під лястком фашістського прогресивіста обертатися в руїни, тоді першим оинився у Варшаві на колінах перед мітраполитом Пільдуського мітраполит Шептицький. Не тому, щоб спинити ці погроми, але щоб доказати шляхці, що ні він, ні українська буржуазія ні його спільного не мають з протипольською боротьбою українських селян.

Він перший почав давати інтерв'ю — польсько-фашістській пресі, — варшавський "Експрес Вечорній", — в якому сказав, що вся вина "за підпали й саботажі повинна впасти на комуністів, бо вони є заінтересовані в постійній загноюванні взаємини між українською й польською суспільністю". Далі сказав він, що УВО є платним агентом Берліна й що "жерело акцій УВО лежить поза кордонами краю. Коновалець, провідник УВО, перебуваючи закордоном, не може бути уваженим за українського політника".

А що ж на це відповіло УВО? Може викляло Шептицького, як донощика? Може видіяло його так, як видіяло Андрію Лівняцького? Ні, боже борони... Але ми згадаємо ще про інші заяви.

За Шептицьким поїхали до Варшави Дмитро Левницький і Галуцький і там навипередки почали "і задком і передком" виказувати перед урядниками польських міністерств (бо до самих міністрів їх не допустили) свою неприхильність до визвольних змагань трудового українського народу. Але у Варшаві дали їм до зрозуміння, що таких заяв не вистарчає. І вони, вернувшись до Львова, видають та містять в "Ділі" з 1-го жовтня 1930 р. "Солідарний голос політ. партій про події в краю", в якому заявляють, що "після взаїтного порозуміння" ЦК УНДО, Головна Управа Української Соціалістично-Радикальної Партії та НК Української Соціал-Демократичної Партії, "приняли однодушно такі постанови",

що організоване в політичних партіях та громадсько-суспільних, культурних і господарських установах українського громадянства не може нести збірної відповідальности за вчиняні виконувани таємними конспіративними організаціями окремими особами, котрі не підлягають ані не можуть

ЛІГА РОБІТНИЧОЇ ЄДНОСТІ ПІДТРИМУЄ ОРГАНІЗУВАННЯ ДРУЗІВ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Недавній процес в Москві над контр-революціонерами, що, діставшись на позиції державних тротів Радянського Союзу, використовували ці позиції для саботажування розвитку п'ятилітнього п'яну індустріалізації й підготували поле для воєнної інтервенції, поставив перед пролетаріатом цілого світа здійснення небезпеки війни проти СРСР. В цьому драматичному процесі, в якому показують знання, британський та французький імперіалізм був головним інстагіатором, тоді як ті, яких судили, були лише зряддям, через яке, сподівалися, внутрішні економічне положення країни буде так ослаблене, що загрантантує успіх п'янів інтервенції.

Робітники Радянського Союзу, через спритність ГПУ, рзторозили "промислову партію" руйників соціалізму, агентів імперіалізму, але безпека війни зростає разом з успішним розвитком п'ятилітки.

Разом з цим повинні прийти також зрозуміння небезпеки імперіалістичної збройної інтервенції, якою світова буржуазія хоче спинити розвиток соціалізму в СРСР, відкинути його зростання на декаду назад. Коли ці провідні політики гіпокрітично говорять про мир, щоб прискрити свої воєнні готування, то час від часу їхні заміри принадовко виводять наверх в повня наготі.

Канадські робітники повинні зрозуміти що небезпеку, що загрожує робітничій батьківщині, небезпеку війни, в яку вони будуть втягнені з широкій голодної армії безробітних в армії імперіалізму в його спробі розбити першу робітничу республіку й спинити будівництво нового ладу, в

якій гуманіст стоїть над доходом.

Будування організації Друзів Радянського Союзу є найкращим засобом, яким плян капіталістів можна зломити.

Робітники з кожної індустрії, кожної нації й кольору повинні бути змобілізовані в організації Друзів Радянського Союзу.

В Канаді є багато таких людей середньої класи, які, не дивлячись на своє непролетарське походження й виховання, здигувані твердолобою політикою капіталістів, затримали свої незалежні переконання, не затронені буржуазними поняттями, відносяться прихильно до справи світової революції й до життєвих досвідів СРСР. Обовязком є кож-

ного робітника приєднати ці елементи до Друзів Радянського Союзу.

Ліга Робітничої Єдності підтримати організування Друзів Радянського Союзу й дати всяку допомогу для втягнення найширших робітничих мас і симпатиків до цієї організації, щоб охороняти мирний розвиток п'ятилітки й соціалістичного будівництва СРСР і поставити величезну оборону робітничої батьківщини при системі насильства, яка може існувати тільки насильством і грабінництвом.

Секретар Всеукравої Екзекутиви Л.Р.Е.

СТРЕЛЬЦЬКА - УВОВСЬКА ЖОВТОВАКИТНА "САМОСТІЙНІСТЬ"

Візьмемо ми до недавніх подій в Галичині, до польсько-фашістської "пацифікації" й до відношення до цих подій усіх українських "самостійницьких" жовтоблакітних таборів, включаючи й УВО та його хвоста в Канаді — "стрілецькі громади".

Коли нагай польського жандарма та улана почав свій скандальний танок на спині українського селянина, коли українські читальні, просвіти, кооперативи, селянські хати почали під лястком фашістського прогресивіста обертатися в руїни, тоді першим оинився у Варшаві на колінах перед мітраполитом Пільдуського мітраполит Шептицький. Не тому, щоб спинити ці погроми, але щоб доказати шляхці, що ні він, ні українська буржуазія ні його спільного не мають з протипольською боротьбою українських селян.

Він перший почав давати інтерв'ю — польсько-фашістській пресі, — варшавський "Експрес Вечорній", — в якому сказав, що вся вина "за підпали й саботажі повинна впасти на комуністів, бо вони є заінтересовані в постійній загноюванні взаємини між українською й польською суспільністю". Далі сказав він, що УВО є платним агентом Берліна й що "жерело акцій УВО лежить поза кордонами краю. Коновалець, провідник УВО, перебуваючи закордоном, не може бути уваженим за українського політника".

А що ж на це відповіло УВО? Може викляло Шептицького, як донощика? Може видіяло його так, як видіяло Андрію Лівняцького? Ні, боже борони... Але ми згадаємо ще про інші заяви.

За Шептицьким поїхали до Варшави Дмитро Левницький і Галуцький і там навипередки почали "і задком і передком" виказувати перед урядниками польських міністерств (бо до самих міністрів їх не допустили) свою неприхильність до визвольних змагань трудового українського народу. Але у Варшаві дали їм до зрозуміння, що таких заяв не вистарчає. І вони, вернувшись до Львова, видають та містять в "Ділі" з 1-го жовтня 1930 р. "Солідарний голос політ. партій про події в краю", в якому заявляють, що "після взаїтного порозуміння" ЦК УНДО, Головна Управа Української Соціалістично-Радикальної Партії та НК Української Соціал-Демократичної Партії, "приняли однодушно такі постанови",

що організоване в політичних партіях та громадсько-суспільних, культурних і господарських установах українського громадянства не може нести збірної відповідальности за вчиняні виконувани таємними конспіративними організаціями окремими особами, котрі не підлягають ані не можуть

кує, а жаба ногу наставляє".

Але ми станемо на хвильку на плятформу отой увовської "самостійности" й розберемо її з поглядом "визвольної боротьби за самостійну незалежну й соборну Україну". Ми це зробимо в слідуючій статті.

Волінець.

ЧЕРВОНІ ІСКРИ

За бушель пшениці можна побачити гарну філму в театрі, а за два бушли вієса можна обстричися в барбера. Вчатьсь фармери жити без грошей. І це вони роблять без агітації. Силою обставин змушені заводити систему обміну.

Це діється там зараз в Канаді й Злучених Державах. Воно висядає трохи примітивним, але на цим навчаться фармері й в майбутньому заведуть кращу обмін продуктів своєї праці. Тоді той, хто не хоче працювати, не зможе обмінятися грішми, хоч би в него їх було ціла вагоні. Гроші будуть безвартісні.

До того, котиться стрім голо буржуазне суспільство і нема такої сили, яка б могла цьому зарадити. Мусить так бути, як на це диктують економічні закони.

Українська буржуазна преса з 14-го січня, "железе щасливого року всім своїм прихильникам і всьому українському народові". Пізні Івани і те все! Через це спізнєння вони програли "рідну державу".

Буржуазна преса взагалі, а українська зокрема, дістали "документи", які "дійшли" (вже й документи більшовицькі ходять!) до міжнародного бюро праці та в яких говориться, що в СРСР всі мають обовязково працювати й що "свобода праці в розумінню західного світа там не існує"...

Розумний же той "західний світ"! Мільйони безробітних та бідних селян мають повну свободу у него вмирати з голоду та холоду. А горстка багачів має повну свободу жити понад міру та провадити гоїне й роспустне життя. Ось які "мудрощі" того "західного світа"! Але він про своє мовчить, а про радянське кричить.

Президент АФП та інші президенти ріжних трейд-юній, які входять в склад АФП, розписуються в своїх газетах та журналах про те, що "зближаються вже кращі часи", що економічна криза "помалу, але певно проходить" і "просперіти" вже за плечима...

В скорім часі членство ріжних цих трейд-юнійних крефтів подістає бальоти й буде голосувати за підвишкою платні всім цим президентам. І певні переголоусе великою більшістю за підвищенням платні. Цего всі ці президенти певні. Отже для них просперіти вже дійсно за плечима.

Прем'єр Бенет шукає за ринками на канадську пшеницю за границю, а в той самий час по містах Канади ходять сотки тисяч безробітних, голодних, які по кілька днів на очі не бачать не тільки пшеничного, але навіть й вієвипного хліба.

Фармери замість дровами, або вуглям, палять зерном. Пшеницею, ячменем та вієсом палять, а одітись не мають в шов.

От часи настали!

Дрилка.

СТРАЙК В БОРИСЛАВІ

Наслідком звільнення кільканастьох робітників в нафтовій фірмі "Ліманова" почався страйк. До страйку приєднались всі робітничі числом 800 осіб.